

Nr 7

Av herr Spetz, *angående ändrad tid för åtnjutande av avdrag för ränta å kvarskatt vid taxering till skatt.*

Genom olika beslut har statsmakterna försökt förenkla deklarations- och taxeringsförfarandet utan att kravet på rättvisa alltför mycket efter-sattes. Det är enligt min mening ännu för tidigt att bedöma om utfallet av hittills vidtagna åtgärder motsvarat förväntningarna. Meningarna här-om har varit delade, vilket bl. a. framgår av ett avsnitt av statsrevisorernas berättelse innevarande år. Oavsett detta torde varje möjligt steg till ytterligare förenkling kunna och böra tagas. Det är ur denna synpunkt nedanstående förslag framställes.

Enligt 4 § förordningen om statlig inkomstskatt får avdrag vid taxer-ingen åtnjutas bl. a. för "slutlig skatt eller fastighetsskatt, som . . . påförts skattskyldig på grund av taxering under året näst före det taxeringsår, varom fråga är . . . , eller tillkommande skatt, varå skattskyldig erhållit debetsedel, allt till den del skatten skall erläggas till kommun eller annan kommunal samfällighet (det s. k. kommunalskatteavdraget). Avdraget sker alltså i den deklaration, som upprättas närmast sedan skatten påförts eller debetsedel erhållits.

På samma debetsedel kan i förekommande fall ränta å överskjutande belopp tillgodoföras den skattskyldige eller ränta å kvarstående skatt på-föras honom.

Då överskjutande belopp jämte eventuell ränta i regel återbetalas samma år som skattsedeln erhållits, kommer denna ränta att deklarerars i samma deklaration där kommunalskatteavdraget göres. Ränta å kvarstående skatt erlägges i samband med inbetalningen av kvarskatten i februari—maj året efter det då skattsedeln erhållits. Den får avdragas i deklarationen för det år *då den erlägges*. Debetsedeln å slutlig skatt måste i dylika fall användas vid tvenne års deklaration, det ena året för kommunalskatteavdraget; nästa år för ränteavdrag.

Detta är uppenbart icke rationellt och medför svårigheter såväl för den skattskyldige som för taxeringsmyndigheterna. En avsevärd förenkling vore givetvis om räntan å kvarstående skatt finge avdragas i samma dekla-ration som kommunalskatteavdraget. En sådan förenkling betyder i och för sig inget skattebortfall för det allmänna.

Den förutsätter ett tillägg eller ändring i såväl 4 § kommunalskattelagen som 46 § förordningen om statlig inkomstskatt.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i eller tillägg till kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt att ränta å kvarsfatt må avdragas samma år som kommunalskatteavdraget göres, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 14 januari 1958

Gunnar Spetz
